

VISUELL POESI

MED

INTERVENTION
I DET OFFENTLIGA RUMMET

29 november 2009 – 8 januari 2010

Martas Café, Lunds Stadsbiblioteket

L
Å
S
T
O
L
Å
S
T

XIMENA
NAREA

O

RUBÉN
AGUILERA

SERIE A

med saboterade dikter

Realmont

Avlägsna, inbillade nebulosa,
blanda alla utdöda arter

o
blåser du på våra kranier som vore

t
de anakronistiska hattar.
Det är en kunskapsbrist att
ingen kan minnas oss,
massgraven tas för given
och döden i förtid för alltid till evigheten

l
och kärleken är en tonårings självmord.
st

På de slingrande vägarna ska vi skriva
ditt namn med gotisk skrift,
mer än så kan vi inte lova,
vi är så unga och du så vacker,
i denna absurda dröm
ger vi detta löfte till dig,

d
i den sovande stadens oändliga dröm.
rr

Löfte
ur "Skalbagarna" 1989

Kaszas

"Sörjande stad, nästan döende stad",*
vårt raseri växer i avlägsna hav;
som vilseledda sjöfarare slår vi på din mur:

låsta
Öppna dina dörrar för oss!

ol
Du hälsas av blixtnabba segelbåtar,
sta

och i din himmel dansar tusentals stjärnor,
medan vi är din vinters kiselstenar.
Vi dilettanter bländade av skönhet,
som skeppsbrutna från ditt perverterade hjärta
ska vi dina kloaker
förvandlas till minnen.

ol
Från dina sår tar vi

sta
norrskensskorpioner med oss,
sovande stad, aldrig ska vi se dig igen.

Sörjande stad
ur "Skalbagarna" 1989

Tallin

I höstliga lundar och ruckel

tillkännager vi för sista gången:

livets blomma ligger hos den man älskar
och det är bristen på bröd
som är bittrast av allt.

Det räcker med ett par
nyfikna fingrars knäppande ljud
för att jorden ska öppnas
och så är vi åter där:

ådrorna, larverna, rötterna,

låsta

som är dörrar till en oändlighet.

Requiem, ringklockor spelar,
korpar och duvor flyger,
våra sista spår slukas av aska.

Imorgon, ska vi gå, jag försäkrar, imorgon,
med knäppta händer,
genom förgiftade floder

igen

och bombade avenyers vyer.

måde

Imorgon ska vi gå
ur "Skalbaggarna" 1989

Ven

Från sin piedestal sträcker
nymfen på sig och gäspar,

blåfärgad, lysten, blåfärgad;
st st

från hennes omfamning lösgör sig
en spänstig skugga
och blåser bort de torra löven;

dock, morgonstjärnans glädje
tillsl

är hennes skälvande pupill
ten

och förargade föreställer de sig:

hur nöjd hon njuter i sin lättja.
sp
rrad

Morgonstjärna
ur "Blomsters Almanack" 2007

Trollenäs

Han kränker hennes spetsfåll,
river sönder den, stönar, vrålar vid klimax:
vid fallos blir hon yr,
vigslar ariska vigslar

hakkors ljumskar skinkor,
och när oskulden berövas brölar han:
ave, ave, ave,
när pendelrörelsen avtar

bicepsen bepansras

bröstkorgen bunkras.
Och efter kremeringarna

vättskar han och varar, flåsar och sjunger:

mätte hon begravas i dynerna

mätte hon begravas i dynerna.

Vigslar i bunkern
ur "Blomsters Almanack" 2007

Trollenäs

Skön^rhetens relikvarier
hennes lemmar dansar
skinande tusenfotingar

gyllene sommargyllingar
obsidianens blixtar,
naglar av pärlemor eviga

pupiller glömda sländor,

dock, utropar de i uppblå^osheten:

varde octopus perpetuum^t

varde octopus perpet^{sl}uum

i hennes bröstvärta sitter en svastika^{ten}.

Octopus
ur "Blomsters Almanack" 2007

Helsingborg

Med psaltaren sjunger de i kö^d:
rar
vid midnatt ansätter du oss
en glänsande svärm, en vansinnesskugga
av vitglödande valerianor;
och de ställer diagnosen:
st
pulsen är en geigermätare
ng!
pulsen är en geigermätare
och hjärtats sammandragningar,
gör att pulsådern översvämmas,
den svaga blomkalken slås sönder;
t
och här
vid hennes bröstvårtor
härjar rätvingar
becquerel
st
gröper ur min själ.
gnt

Abaddon
ur "Blomsters Almanack" 2007

Iberica

Lemmar är vi alla
av en viss onämbar organism,
vi mister, vi längtar
av instinkt eller kärlek efter kungariket,

pilgrimer manar vi fram mörkret

då våra vävnader ruttnar i ljuset
i väntan på undret:
en vacker evig höst,

årstid som aldrig ska återkomma,
likt trädet skakar av sig sina löv,

så blåser skuggan bort oss

i samma eviga höst.
I besynnerliga spiraler
dalandes ner mot kungariket
minns vi redan nu minnet:
på den stora obduktionens natt

ska vi återkomma! vi ska återkomma!

Obduktion

ur "Min zombies evangelium" 2007

Marieholm

Vilsna mannekstäng^{er}
sprungna ur den skändliga döden
utan vapen, hjärna eller catwalk
för alltid styckade gangrenösa strax efter
den sista kraftuppvisningen
vi
med de så kallade ofelbara i våra vapensköldar
förenas slutligen
vid den förlovade stadens ^{låsta} portar,
vi överlämnar oss,
likt lyckotärningar,
till den svavelgröna croupierens
obevekliga händer
som slungar oss, kanske, vi minns inte,
till den sista ^d glömskan,
lyckan. ^{rr}

Mannekänger
ur "Min zombies evangelium" 2007

Cordes

Skamlig era!
Med sina sinnesvillor
av den etniska resningen,
det stora raskriget
och det ekologiska brottet.
Medan vi med vin och prat
underblåser nattvakan.

Förfallen
Antropomorfisk ritual.
Men vi gör ingen illa! förutom
vår egen mager och sinnlig
stomme. Och som dricks
för bårhuset, kistan och följet
lämnar vi dessa
återstoder.
sta

Och som dricks
ur " Griskultingar med visa knorrar " 2000

Ven

Mager dam,
er tunga blåser
in i mig,
genom mina revb
er glömskansslöja,
en frånvaro
bortom världen.
Sammanflätade
befinner vi oss
i fantasins ensamhet.
Men, ja vet
att samma dröm
ska återkomma
ännu en gång, men då
under vakan.

Mager dam
ur "Griskultingar med visa knorrar" 2000

Granada

Natten opalglänsar

s d
av stängda dörrar,
da ar
som de rusiga räds
mer än döden.

o
Heraldblå som fyller iriserna

st
av dessa dödens eskorter.

Döden knådar de
med incestuös iver, breder
dem med gröna kroppsvätskor
och viskar i deras öron
inviter som de avvisar
med klumpiga gester.

Det är de stängda dörrarna

ppna
som retar gallfeber

l
på de.

st

De stängda dörrarna
ur " Griskultingar med visa knorrar " 2000

Lund

Månen återspeglas i fontänen,
en glupsk mun som slukar stjärnor.

Grodor med sina blåstinstrument

ackompanjerar

en lågmäld sång som kommer
från dansen

mellan nyklassiska pelare
på Regia Carolina.

En berusad student
dricker slött från

den silverglänsande vattenstrålen.

Och allt snurrar:

groteska gäster

i själva vindens dekadans.

Ingen försvinner därför att ingen
anländer.

st

Ingen väntar din ankomst

gd

trots att du redan likgiltigt dansar.

Dans på Regia Carolinska
ur "Det lärda Zoot" 1986

Madrid

Blomman, som alltid tynar bort
i Linnés hand, har åter blivit blomman.

låsta

Den romaniska porten
och den töckenhöljda Domkyrkans mekaniska klocka

|
har åter blivit vad de är.

st

Skulpturen på Stortorget framför Stadsteatern har åter blivit

st

"Campo Espacio de Paz"*, ogenomskinlig, oförlig
och urinstinkande massa.

Allhelgonakyrkan mitt emot Cyrus och Eros,

|
exotiska restauranger, har åter blivit

st

det röda tegelstenens tunga volym.

Borden, väggyret, bordsdukarna och stamgästerna

|
på Clemens har återgått till sin ursprungliga existens.

st

Kärleken, sedan du sa att du inte skulle älska mig,

|
har åter blivit kärleken,

st

något som man ger och tar tillbaka,
en obetydlig gata, en sliten passage, en namnlös plats.

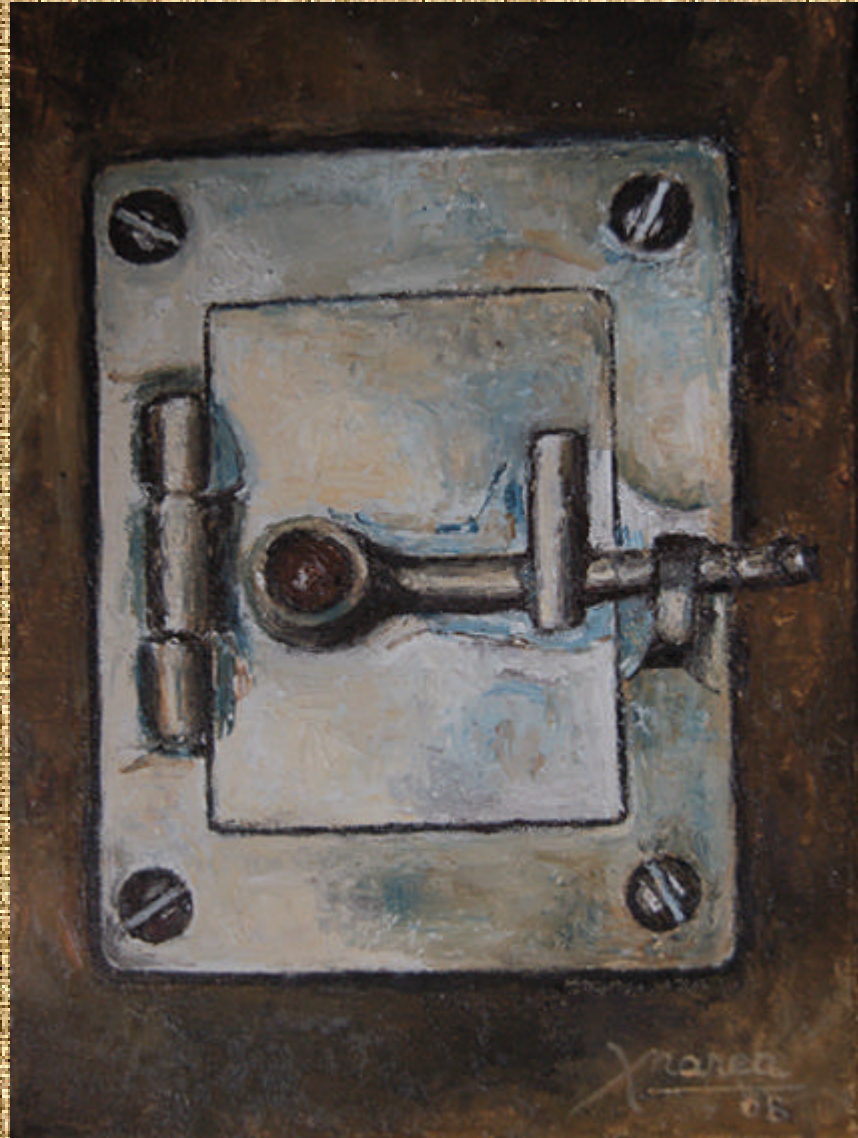
Blomman
ur "Det lärda Zoot" 1986

Tournezie

SERIE B

Med styckade dikter

Santiago de
Compostela

Av busarna i trafik och i köer
och döda i köer i bilen

o
läs
t
och kallar kärlek och kärlek

En gång i tiden
i den stora staden

ingen kan minnas oss,
massgraven tas för given
och döden i förtid för alltid till evigheten

l
och kärleken är en tonårings självmord.
st

På det stora vägen i den stora staden
och i den stora staden

Den stora staden i den stora staden
i den stora staden

Den stora staden i den stora staden
i den stora staden

d
i den sovande stadens oändliga dröm.
rr

Löfte
ur "Skalbagarna" 1989

Tulahuen

"Sörjande stad, nästan döende stad",*

Öppna dina dörrar för oss!
Du hälsas av blixtsnabba segelbåtar,

låsta

Öppna dina dörrar för oss!

ol

Du hälsas av blixtsnabba segelbåtar,

sta

och från kommande nätter, när stjärnorna
glänser över din dörr, öppna dina dörrar!

Öppna dina dörrar för oss!
Du hälsas av blixtsnabba segelbåtar,

och från kommande nätter,

ol

Från dina sår tar vi

sta

norrskensskorpioner med oss,
sovande stad, aldrig ska vi se dig igen.

Sörjande stad
ur "Skalbaggarna" 1989

Albi

I höstliga lundar och ruckel
tillkännager vi för sista gången:
livets blomma ligger hos den man älskar

ådrorna, larverna, rötterna,
som är låsta
dörrar till en oändlighet.

genom förgiftade floder
igen
och bombade avenyers vyer.
made

Imorgon ska vi gå
ur "Skalbaggarna" 1989

Källs Nöbbelöv

Från sin piedestal sträcker
nymfen på sig och gäspar,

blåfärgad, lysten, blåfärgad;
st st

från hennes omfångning lösgör sig
en spätsögstörd
och blåsträckt kottad lövspar.

Äckel morgonstjärnans djupa
tillsl

är hennes skälvande pupill
ten

och förhållande förtärligt de sig
sp

hur nöjd hon njuter i sin lättja.
rrad

Morgonstjärna
ur "Blomsters Almanack" 2007

Realmont

Han kränker hennes spetsfåll,
river sönder den, stönar, vrålar vid klimax:

hakkos i mskst, skinkom
och hakokulden berövar bröstet
ave, ave, ave,

vätskar han och varar, flåsar och sjunger:

mätte hon begravas i dynerna.

Vigslar i bunkern
ur "Blomsters Almanack" 2007

7C

r
Skönhetens relikvarier
glade
hennes lemmar dansar

skinande i seklötsgrått

lytten som nån dylikt

onsdagens bläck

ngular av pästernor evigt

hur det glömda sandor

o
dock, utropar de i uppblåsheten:
t

vara octopus per på svarta

sl
varde octopus perpetuum
ten

i hennes bröstvärta sitter en svastika.

Octopus
ur "Blomsters Almanack" 2007

SERIE C

med förblödda dikter

Rörm

d
Med psaltaren sjunger de i kör:
rar
Vad är det som gör att de sjunger
och att man inte ska bli en varsomhelst
och att de ska vara en
och att de ska vara en
st
puls är en geigermätare
ng!
Puls är en geigermätare
och att de ska vara en
och att de ska vara en
och att de ska vara en
den svaga blomkalken slås sönder;
t
och här
vid hennes bröstvårtor
härjar rätvingar
becquerel
st
gröper ur min själ.
gnt

Abaddon
ur "Blomsters Almanack" 2007

Källs Nöbbelöv

Låt oss återvända
Av den stora världens örgångare,
Människan, vi äro gamla,
Ty vi äro döda eller dödas för vår egen skull.

d
pilgrimer manar vi fram mörkret

r
då vi äro döda, manar vi oss
i väntan på undret:

och väntar äro döda,
|
årstid som aldrig ska återkomma,
st

st
vi äro döda, dödas av sig själva,
o
så blåser skuggan bort oss

t
och vi äro döda, dödas av sig själva,
i en synnerlig spinnor,
i en synnerlig spinnor,
i en synnerlig spinnor,
i en synnerlig spinnor.

på den stora obduktionens natt

| |
ska vi återkomma! vi ska återkomma!
st st

Obduktion
ur "Min zombies evangelium" 2007

Trollenäs

st
Vilsna mannekänger
da
sörngår ut den kända vägen
till vapen, till det lilla värdet
och till svulstigt och till stora sakernas
där vi ska komma till
vi
med de så kallade ofelbara i våra vapensköldar
förenas slutligen
låsta
vid den förlovade stadens portar,
vi överlämnar oss,
och överlämnar
till den svulstiga och komplexa
i oss också
som stannar oss här i minns
d
till den sista glömskan,
rr
lyckan.

Mannekänger
ur "Min zombies evangelium" 2007

Marieholm

Skamlig era!

Med sina släpeshälar
av den mest skärföringens
det stora kasköket
och det teknologiska brottet

Medan vi med vin och prat

o
underblåser nattvakan.

t
formalen
Antropometrisk ritning
Men vi gör ingen som förstör
Vår egen mysighet och själ

komme Och som dricks
för bårhuset, kistan och följet
lämnar vi dessa

|
återstöder.

sta

Och som dricks
ur " Griskultingar med visa knorrar" 2000

Trollenäs

Mager dam,

o

er tunga blåser

t

er glömskanslöja,

d

d

er glömskanslöja,

rr

rr

ska återkomma

|

ännu en gång, men då

st

under vakan.

Mager dam
ur "Griskultingar med visa knorrar" 2000

SERIE D

med sedimentära diktarter

Vind

De stängda dörrarna
s d
stängda dörrar
da ar
som gör sig gällande
i en så öppen miljö
o
l
st
I den knäta källan
med inestumpen i botten
den med gröna kroppsvätkor
och viskositet som
i meter som är avsett
med dörrarna
de stängda dörrarna
ppna
l
å
st

De stängda dörrarna
ur " Griskultingar med visa knorrar" 2000

Jord

Dans på Regia Carolinska
ur "Det lärda Zoot" 1986

Trä

som jag som jag vill jag
 äter äter
 lästa lästa
 Det som jag vill jag
 och det som jag vill jag
 lästa lästa
 st
 på Skolorna fram för Skolorna
 lästa lästa
 st
 Det som jag vill jag
 och det som jag vill jag
 lästa lästa
 st
 Det som jag vill jag
 och det som jag vill jag
 lästa lästa
 st
 Det som jag vill jag
 och det som jag vill jag
 lästa lästa
 st

Blomman
ur "Det lärda Zoot" 1986

Vatten

VISUELL POESI

POETISK INVIGNINGS AKTION

29 november 2009

Kl 14.00

POETISK AVSLUTNINGS AKTION

8 januari 2010

Kl 18.00

Martas Café, Lunds Stadsbiblioteket

L
Å
S
T

O

L
Å
S
T

Heterogènes

Visuellpoesi

XIMENA NAREA - bilder
RUBÉN AGUILERA - texter

Poesiläsning
29 november kl: 14:00
8 januari kl: 18:00

Martas Café - Lunds Stadsbibliotek
29 november - 6 januari